

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a JUDr. Aleny Hocké v právní věci

ŽALOBKYNĚ: L. M. S., bytem ...
zastoupena advokátem JUDr. Miroslavem Muchnou, se sídlem
v Klatovech, Vídeňská 181

ŽALOVANÝ: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň
v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. září 2017, čj. ŽP/12846/17

takto:

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí ze dne 20. září 2017, čj. ŽP/12846/17 a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí ze dne 15. června 2017, čj. ŽP/4700/17/Sch, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 17 467 Kč, k rukám JUDr. Miroslava Muchny, do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu v Klatovech, odboru životního prostředí, čj. ŽP/4700/17/Sch, ze dne 15.6.2017 a změnil v části jeho výroku IV. podmínku č. 6 tak, že tato podmínka po změně zněla:

„Budou splněny podmínky **závazného stanoviska** Hasičského záchranného sboru Plzeňského kraje, Územní odbor Klatovy č. j. HSPM-1361-6/2011 KT ze dne 24. 11. 2011, dále podmínky **vyjádření** Policie České republiky Krajského ředitelství Plzeňského kraje, Územní odbor Klatovy – dopravní inspektorát Klatovy č. j. KRPP-82076-2/ČJ-2011-030406 ze dne 15. 12. 2011, podmínky **souhrnného stanoviska** Správy železniční dopravní cesty, státní organizace č. j. 2643/2012-SDC JZČ-092/Pru ze dne 5. 3. 2012 a podmínky **vyjádření** Ředitelství silnic a dálnic ČR č. j. 868/12-3200/27-506/MČ ze dne 29. 2. 2012.“

Ve zbytku, v rozsahu odvolání žalobkyně, rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný potvrdil.

2. Městský úřad Klatovy, odbor životního prostředí, jako správní orgán I. stupně svým rozhodnutím z 15.6.2017 čj. ŽP/4700/17/Sch vydal žadateli, obci Běšiny, povolení k nakládání s vodami – k čerpání podzemních vod za účelem snižování jejich hladiny (*výrok rozhodnutí I.*), povolení k nakládání s vodami - k odběru podzemních vod (*výrok II.*) a povolení k nakládání s vodami – k vypouštění předčištěných odpadních (splaškových) vod z centrální ČOV Běšiny do vod povrchových (*výrok III.*). Ve výroku IV. dále vydal žadateli, obci Běšiny, povolení k provedení stavby vodních děl podle § 15 odst. 1 vodního zákona a v souladu s ust. §115 odst. 1 stavebního zákona, potřebných k realizaci výše uvedeného povolení s nakládáním s vodami a zahrnující:

- oddílný splaškový kanalizační systém v obci Běšiny
- centrální čistírnu odpadních vod
- kopanou studnu
- přeložku vodovodního řádu, a to vše s umístěním na specifikovaných pozemcích v k.ú. Běšiny.

Pro provedení stavby vodních děl byly podle § 15 odst. 3 vodního zákona a ust. § 115 odst. 1 stavebního zákona uloženy specifikované podmínky a povinnosti.

3. Dne 29.6.2017 Městskému úřadu Klatovy, odboru životního prostředí bylo doručeno odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu v Klatovech čj. ŽP/4700/17/Sch ze dne 15.5.2017, kdy žalobkyně jako vlastnice pozemku st.p.č. x s objektem bývalého lihovaru čp. x a pozemku p.č. x v k.ú. x, napadala rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu rozhodnutí o vydaném povolení k provedení stavby vodních děl zahrnující *oddílný splaškový kanalizační systém v obci Běšiny* o stanovené délce a se stávající z popisovaných stok, zakončeného centrální čistírnou odpadních vod a navrhovala odvoláním napadenou část výroku IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit a věc vrátit správním orgánu I. stupně k dalšímu řízení.

II. Žaloba

4. Žalobkyně žalobou napadla rozhodnutí žalovaného v rozsahu jeho výroku o změně výroku IV. a o potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

5. Žalobkyně tvrdila, že v průběhu řízení uplatnila námitky, ve kterých žádala o doplnění dokumentace o stoku na odkanalizování tří bytů v objektu lihovaru a rodinného domu plánovaného na p.p.č. x v k.ú. x a žádala o možnost prostudování map kanalizace, která se má napojit na stoku C kanalizačního řádu obce x. Podle žalobkyně správní orgán o těchto námitkách nerozhodl a pouze uvedl, že pozemek p.p.č.st. xv k.ú. x je možné gravitačně odkanalizovat do stoky C, případně do některé z již vyhotovených a v projektové dokumentaci nezměněných stok a situaci lze technicky řešit. Správní orgán neuvedl žádné podrobnosti pro své úvahy, navrhované trasy přípojek a místa napojení na stoku C, případně jiné již údajně vyhotovené kanalizační stoky v projektové dokumentaci nezmíněné a neuváděl ani další technické podmínky připojení, nezmiňoval ani vyjádření vlastníků či provozovatelů kanalizace k možnostem připojení, ani vlastníků pozemků a místních komunikací k otázce možnosti a podmínkám umístění kanalizačních stok či kanalizačních přípojek.
6. Žalobkyně tvrdila, že přestože jednotlivé přípojkky k jednotlivým pozemkům nejsou předmětem vedeného řízení o žádosti obce Běšiny, měla být tato otázka posouzení připojení jednotlivých parcel na kanalizaci posouzena jako otázka předběžná ve smyslu § 57 správního řádu. Žalobkyně tvrdila, že v projektové dokumentaci chybí údaj o tom, jakým způsobem bude řešena stoka CA, či její část pro kanalizační připojení pozemků parc. č. st. x s čp. x a parc. č. x, které jsou ve vlastnictví žalobkyně. Podle žalobkyně je nezbytné doplnit podklady, které původní stoku CA, či její část řešili. Podle žalobkyně v projektové dokumentaci je uveden seznam odboček přípojek, které byly předem projednány s majiteli konkrétních nemovitostí, ale stoka C zde uvedena není a není v dokumentaci uváděna ani odbočka pro napojení nemovitostí žalobkyně do kanalizačních stok.
7. V územním rozhodnutí podle žalobkyně nebyla část stoky CA před vjezdem do lihovaru řešena a případné nahrazení této stoky kanalizační přípojkou realizovanou na náklady žalobkyně by přineslo její nedůvodné znevýhodnění oproti jiným vlastníkům nemovitostí.
8. Žalobkyně tvrdila, že nebyla pozvána na schůzku ohledně zahájení prací na další etapě přípravy projektové dokumentace kanalizace a ČOV v obci Běšiny. V dopise ze dne 19.7. 2010 nebylo ani zmíněno, že by se mělo jednat o vypuštění stoky CA, či její části z projektu a svolané schůzky se nezúčastnil ani tehdejší správce pozemků žalobkyně Pozemkový fond ČR.
9. Žalobkyně je tak nedůvodně znevýhodňována oproti jiným vlastníkům nemovitostí a žalobkyní uplatněná diskriminace měla být posouzena správním orgánem, jako předběžná otázka ve smyslu § 57 správního řádu.
10. Žalobkyně tvrdila, že správní orgány přitom mají v kompetenci řešit, zda projekt je, či není komplexním řešením napojení celé obce na kanalizaci a zda projektová dokumentace umožňuje nediskriminující napojení nemovitostí žalobkyně. U naprosté většiny nemovitostí jsou trasy stok vedeny až k těmto nemovitostem a technické řešení počítá s ekonomicky nenáročnou možností zřízení přípojky u žalobně, tomu tak není. V části IV. výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je v rámci podmínky pro provedení stavby vodních děl uvedena povinnost po vybudování stavby odstranit septiky a domácí ČOV, z čehož žalobkyně dovozuje, že správní orgány byly příslušné posoudit, jaké podmínky jsou ze strany žalobkyně nezbytné pro splnění této budoucí povinnosti.
11. Žalobkyně tvrdila, že v rámci vedeného řízení uplatnila v námitkách z 28.4. 2017 tvrzení,

že ve spisu nejsou doklady o současné části kanalizace a kanalizačních stok a ani doklady o tom, které nemovitosti jsou na oddílnou kanalizaci a kanalizační stoky připojeny a které nikoliv. Současně v těchto námitkách uváděla, že z obsahu spisu Městského úřadu Klatovy, stavebního úřadu, ve věci návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění liniové stavby „Běšiny – kanalizace a ČOV“ čj. OVUR/4858/05/Bh je zjištěné, že obec Běšiny a zpracovatel v projektové dokumentaci uváděli, že předmětná stavba řeší nový systém odkanalizování v kombinaci oddílné a jednotné kanalizace s náhradou nevyhovujících tras v původním systému a že bude provedena výměna některých původních kanalizačních stok. Mezi stokami zahrnutými do kanalizačního systému byla uváděna i stoka CA na pozemku p.č. x, x a x v k.ú. x. Podle průvodní a technické zprávy Ing. J. P. z 6/2005 je mezi výchozími podklady uvedeno několik dokumentací kanalizačního systému s předpokladem, že předmětná stoka CA umožňující připojení nemovitosti č. p. x a p. č. x byla označena jako stavební objekt 310 s délkou 144,2 metru. Průvodní a technická zpráva mimo jiné na str. 13 uváděla, že připojení jednotlivých nemovitostí bude řešeno vysazením odboček na potrubí stoky a navrhované řešení situování gravitačních kanalizačních stok, umožní odvádět odpadní vody ze všech stávajících objektů v řešené lokalitě. Na str. 117 průvodní a technické zprávy je mimo jiné uváděno, že stoka CA se napojuje do stoky C v šachtě 146, kanalizace je navržena jako oddílná splašková a stoka je vedena místní komunikací v živičném povrchu. Stoka bude odvádět splaškové odpadní vody z části obce nad rybníkem. V následně vydaném rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, stavebního úřadu ze dne 28.8. 2006 čj. OVUR/4858/05/Bh o umístění stavby Běšiny, kanalizace a ČOV, byla předmětná stoka CA uvedena jako součást kanalizačního systému. Platnost tohoto územního rozhodnutí byla prodloužena příslušným orgánem až do 15.4.2011. V době prodloužené platnosti územního rozhodnutí byla svolána pracovní schůzka s informací, že jsou zahajovány práce na další etapě přípravy projektové dokumentace stavby „Běšiny – kanalizace a ČOV“, na přípravu dokumentace pro územní řízení s doplněním některých nových kanalizačních stok a se změnou umístění ČOV oproti dokumentaci zpracované v roce 2005. Informace neobsahovala sdělení, že by se mělo jednat o vypuštění stoky CA či jejích tras z celkových tras kanalizačních stok. Dle seznamu účastníků pracovní schůzky ze dne 27.7. 2010 se schůzky nezúčastnil Pozemkový fond ČR, který byl tehdejší správce pozemků p. č. 111/1 s objektem bývalého lihovaru č. p. x a p. č. x v k. ú. x, které tehdy byly ve vlastnictví státu.

12. Obec Běšiny následně 10.2. 2011 podala žádost o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení „Běšiny – kanalizace a čistírna odpadních vod“ a ve zpracované průvodní zprávě projektant Ing. J. P. uváděl, že cílem projektové dokumentace je návrh oddílné splaškové kanalizace tak, aby byla vytvořena ucelená kanalizační síť v obci zakončená centrální čistírnou odpadních vod, kde bude zajištěna odpovídající likvidace splaškových odpadních vod. V řešené lokalitě je nezbytné řešit kvalitní odvádění veškerých odpadních vod z celé obce a navrhovaná kanalizace je řešena v celém rozsahu navrhované stavby jako splaškový oddílný systém, který zajistí odvádění veškerých splaškových odpadních vod na centrální čistírnu odpadních vod. V projektové dokumentaci však chybí jakýkoliv údaj o tom, jakým způsobem bude řešena předmětná stoka CA, či její část pro kanalizační připojení pozemků ve vlastnictví žalobkyně p. č. st. x s objektem č. p. x a parc. p. č. x v k. ú. x.
13. Žalobkyně tvrdila, že přestože žalovaný uváděl, že projektová dokumentace má být komplexním řešením napojení celé obce Běšiny na kanalizaci, přesto povolený oddílný splaškový kanalizační systém situaci v obci komplexně neřeší, neboť nedůvodně

nezahrnuje stoku na odkanalizování nemovitostí ve vlastnictví žalobkyně. K argumentaci žalobkyně, že u naprosté většiny účastníků řízení jsou trasy kanalizačních stok přivedeny až k jejich nemovitostem a technické řešení i dokladová část dokumentace počítají s technicky i ekonomicky nenáročnou možností připojení jejich nemovitostí žalovaný pouze konstatoval, že napojení jednotlivých nemovitostí v projektové dokumentaci není řešeno, nebo přípojky nejsou vodním dílem a nejsou součástí projektové dokumentace a nejsou tím ani předmětem vedeného řízení. Tyto závěry žalobkyně považovala za nesprávné, neboť správní orgány mají v kompetenci řešit, zda realizovaný projekt je, či není komplexním řešením napojení celé obce Běšiny na kanalizaci a zda projektová dokumentace umožňuje nediskriminující napojení nemovitostí žalobkyně na kanalizaci. V projektové dokumentaci stavby v rámci technické zprávy na str. 24-29 je uváděn seznam odboček kanalizačních přípojek v předem projednaných místech s majiteli nemovitostí, takže součástí projektové dokumentace jsou odbočky pro domovní přípojky bez jejich trubního vedení s tím, že bude provedeno 158 odboček. Stoka C není uvedena mezi nevybudovanými či vybudovanými stokami a není ani uvedena odbočka pro napojení nemovitosti žalobkyně na vybudované či nevybudované stoce.

14. Žalobkyně z těchto souhrnných důvodů žádala, aby soud zrušil napadený výrok rozhodnutí žalovaného v části, ve které změnil část výroku č. IV. v podmínce č. 6 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále v části, ve které potvrdil zbývající část výroku č. IV rozhodnutí správního orgánu I. stupně, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalovanému uložil, zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že ve vedeném správním řízení bylo postupováno podle zákona č. 254/2001 Sb. o vodách a při povolení stavby podle zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, stavebního zákona. V případě řízení o stavebním povolení stavební zákon neumožňuje prvoinstančnímu orgánu volné hodnocení podkladů tak, jak to říká § 68 odst. 3 správního řádu, ale správní orgán je povinen postupovat podle § 111 odst. 1 stavebního zákona a jeho úkolem je přezkoumání, zda předmětnou stavbu lze na základě předložených podkladů provést. Žalobkyně v průběhu řízení vznášela námitky, ve kterých žádala o vybudování další stoky, která ale není součástí žádosti o stavební povolení a není zahrnuta ani v projektové dokumentaci předložené k žádosti. Prvoinstanční orgán této námitce proto nemohl vyhovět, neboť se jednalo o řízení návrhové a správní orgány nemají kompetenci vyžadovat po žadateli změnu nebo rozšíření jeho návrhu stavby, který předložil k žádosti o stavební povolení. Povolení stavby vydané prvoinstančním orgánem přitom nebrání vlastníkově kanalizace, tj. žadateli, aby v budoucnu rozšířil stávající kanalizaci o další stoky.
16. K námitkám žalobkyně týkajícím se územního rozhodnutí žalovaný uváděl, že územní rozhodnutí je jedním z povinných podkladů, které žadatel předkládá k žádosti o stavební povolení. Jakékoliv nesrovnalosti v průběhu územního řízení není žalovaný kompetentní řešit, protože se jedná o řízení, které je skončené a nebylo vedeno prvoinstančním orgánem. Územní rozhodnutí mohli účastníci územního řízení napadnout řádnými opravnými prostředky a tuto možnost měl i právní předchůdce žalobkyně.
17. Žalobkyně v námitkách uváděla, že otázka připojení jednotlivých parcel na kanalizaci, včetně otázky, zda se jedná o diskriminující, či nediskriminující připojení, musí být řešena jako otázka předběžná. Žalovaný k tomu uváděl, že není v kompetenci prvoinstančního orgánu, ani samotného žalovaného, aby bylo v rámci řízení o povolení kanalizace v obci

řešeno konkrétní připojení jednotlivých parcel. Přípojky nejsou vodní díla a jejich umístění, či povolení je v kompetenci obecného stavebního úřadu. Žalovaný poukázal na ust. § 159 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace stejně i za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivů na životní prostředí, odpovídá projektant. Prvoinstanční orgán tedy zkoumá to, zda je projektová dokumentace vypracována podle vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a zda lze stavbu podle této dokumentace provést, ale nezkoumá, zda se jedná o ekonomicky nejvýhodnější řešení.

18. K námitce žalobkyně o její diskriminaci žalovaný uváděl, že v řízení je možné posuzovat pouze to, zda vydané rozhodnutí není diskriminační a zda prvoinstanční orgán ke všem účastníkům řízení přistupoval nestranně. V postupu tohoto orgánu žalovaný nerovný přístup účastníků neshledal, neboť žalobkyni, stejně jako ostatním účastníkům řízení, bylo umožněno uplatňovat svá procesní práva. Skutečnost, že z původního záměru budování kanalizace byly následně některé stoky vyňaty, tzn. i žalobkyní namítaná stoka CA a v tomto směru bylo změněno územní rozhodnutí, nemůže podle žalovaného vzbudit pochybnost o nerovném přístupu vůči žalobkyni ze strany správních orgánů, či ze strany obce Běšiny, neboť žalobkyně v tu dobu nebyla vlastníkem pozemků st. x a pozemku p. č. x v k. ú. x, které jí byly vydány do vlastnictví až v roce 2014, 2015. Pokud žalobkyně se dovolávala obrany před diskriminací, tak žalovaný zdůraznil, že vztah mezi obcí Běšiny jako vlastníkem veřejné kanalizace a žalobkyní jako vlastníci dotčených nemovitostí je čistě soukromoprávní a správní orgány nemají v rovině veřejnoprávní pravomoc do těchto vztahů zasahovat.
19. Žalovaný navrhl, aby v napadeném rozsahu byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení žaloby krajským soudem

20. Krajský soud při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování právního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
21. Žalovaný v projednávané věci postupoval podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v části odvoláním žalobkyně napadené částečně změnil a ve zbytku, to znamená v rozsahu výroku IV. o povolení k provedení stavby vodních děl zahrnujících centrální čistírnu odpadních vod, kopanou studnu a přeložku vodovodního řádu, a to vše s umístěním na specifikovaných pozemcích v k.ú. x, potvrdil. Předmětem přezkumu bylo rozhodnutí žalovaného pouze v jeho části týkající se odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15.6.2017 čj. ŽP/4720/17/Sch v rozsahu jeho výroku IV. o povolení k provedení stavby vodních děl, konkrétně oddílného splaškového kanalizačního systému v obci Běšiny sestávajícího ze specifikovaných stok a zakončeného centrální čistírnou odpadních vod.

a) výchozí stav

22. Dne 15.4.2011 Městský úřad Klatovy vydal k žádosti obce Běšiny územní rozhodnutí o umístění stavby *Běšiny – kanalizace a čistírna odpadních vod*. Stavba má být umístěna na

pozemcích specifikovaných ve výroku rozhodnutí a nacházejících se v katastrálním území Běšiny a katastrálním území Kozí. Záměr je členěn na jednotlivé stavební objekty, ke kterým náleží též stavební objekt SO 230 – STOKA C v délce 216,3 metrů. Rozhodnutí konstatuje, že kanalizační stoky jsou navrženy jako gravitační a výtlačné o celkové délce 6205,8 metrů, pro kanalizační přípojky budou na trase vysazeny odbočky a v každé etapě výstavby bude navržena jedna čerpací stanice. Pro stavbu byly rozhodnutím stanoveny specifikované podmínky pro umístění stavby. Rozhodnutím nebylo rozhodováno o námitkách účastníků řízení, neboť námitky nebyly v řízení uplatněny. Z odůvodnění rozhodnutí o umístění stavby vyplývá, že žádost o vydání změny rozhodnutí o umístění stavby podal žadatel obec Běšiny dne 20. února 2011. Pro uvedenou stavbu stavební úřad vydal územní rozhodnutí již dne 28.8. 2006, čj. OVUR/4858/05/Bh. Platnost tohoto územního rozhodnutí byla prodloužena do 15.4.2011 a před uplynutím doby platnosti podal žadatel žádost o změnu územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. Vzhledem k charakteru a rozsáhlosti stavby a vzhledem k požadavku na srozumitelnost a čitelnost celého záměru stavební úřad ve vedeném řízení posoudil komplexně celý záměr žadatele, i když některé úseky vedení kanalizace zůstávají v původních trasách. Hlavní změna záměru spočívá ve změně umístění čistírny odpadních vod a s tím související úprava vedení tras kanalizace a v doplnění kanalizačních řadů. Stejným způsobem, tj. řešením celého záměru, byla předložena i dokumentace ke změně územního rozhodnutí, včetně stanovisek dotčených orgánů. Rozhodnutí o umístění stavby nabylo právní moci dne 19.5. 2011.

23. Dne 1.7. 2016 byla doručena Městskému úřadu Klatovy, odboru životního prostředí žádost obce Běšiny o stavební povolení k vodním dílům. Stavba „*Běšiny – kanalizace a ČOV*“ byla členěna do jednotlivých stavebních objektů, ke kterým kromě jiných náleží též stavební objekt 230-kanalizační stoka C o délce 222,9 metru. Dne 31.8. 2016 JUDr. Miroslav Muchna předložil správnímu orgánu I. stupně plnou moc vystavenou žalobkyní, kterou byl zmocněn k zastupování její osoby jako vlastnice pozemku st. p. č. x v k.. ú. x. Dne 8.9. 2016 byl sepsán protokol o jednání svolaném správním orgánem I. stupně, jehož předmětem byla žádost obce Běšiny o vydání vodoprávního a stavebního povolení pro stavbu *Běšiny – kanalizace a ČOV*. V průběhu tohoto jednání žalobkyně prostřednictvím svého zástupce vznesla námitky, ve kterých kromě jiného požadovala doplnění dokumentace o stoku na odkanalizování tří bytů v objektu lihovaru a rodinného domu plánovaného na p. p. č. x v k. ú. x, umístěné v místní komunikaci vedoucí po pravé straně lihovaru nejméně v délce k vjezdu do lihovaru. Dále žalobkyně požádala o možnost prostudování map kanalizace, která se má napojit na stoku C kanalizačního řádu obce a komplexního přehledu o připojení.
24. Dne 7.2. 2017 Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí rozhodl rozhodnutím čj. ŽP/278/17 kromě jiného též o odvolání žalobkyně a její odvolání zamítl pro opožděnost a současně podle § 90 odst. 1 písm. d) správního řádu rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí, čj. ŽP/8970/16/Sch ze dne 30.9. 2016 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání. Kromě jiného tomuto orgánu vytkl, že písemností ze dne 18.8. 2016 nařídil ústní jednání, které svolal na 8.9.2016 a písemnost doručoval veřejnou vyhláškou, která byla na úřední desce prvoinstančního správního orgánu vyvěšena dne 22.8.2016 a způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 23.8.2016. Písemnost byla doručena dne 7.9.2016, tj. jeden den před konáním ústního jednání, čímž správní orgán postupoval v rozporu s § 115 odst. 8 vodního zákona, který stanovuje vodoprávním úřadům lhůtu pro poučení účastníků nejméně 10 dnů před konáním ústního jednání.

25. V rámci dalšího řízení účastníci, včetně žalobkyně, uplatnili námitky, přičemž námitky žalobkyně ze dne 28.4. 2017 byly správnímu orgánu I. stupně doručeny 2.5.2017 a byly blíže specifikovány. V námitkách žalobkyně tvrdila, že projekt neřeší situaci v obci komplexně, ačkoliv podle průvodní zprávy a technické zprávy má být realizovaný projekt komplexním řešením napojení celé obce Běšiny na kanalizaci. Projektová dokumentace neřeší možnost připojení budovy lihovaru č. p. x ve kterém jsou umístěny 3 byty a neřeší ani připojení plánovaného rodinného domu na parc. č. x. Technické řešení a trasy kanalizačních stok tak nedůvodně nezahrnují stoku na odkanalizování předmětných bytů a rodinného domu ve vlastnictví žalobkyně, ačkoliv u naprosté většiny ostatních účastníků řízení jsou trasy kanalizačních stok přivedených až k jejich nemovitostem uvedeny a technické řešení i dokladová část dokumentace počítají s technicky i ekonomicky nenáročnou možností připojení jejich nemovitostí na kanalizaci. V uplatněných námitkách žalobkyně poukázala na obsah spisu Městského úřadu Klatovy, stavebního úřadu čj. OVUR/4858/05/Bh, ve věci návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění liniové stavby „Běšiny – kanalizace a ČOV“. Z těchto spisových podkladů je zřejmé, že mezi stokami původně zahrnutými do kanalizačního systému byla uváděna kromě jiného i stoka CA na pozemcích p. č. x, x a x v k. ú. x. Předmětná stoka CA umožňující připojení nemovitosti č. p. x a pozemku p. č. x byla označena jako stavební objekt 310 s délkou 144,2 metru. V následně vydaném rozhodnutí o umístění stavby Běšiny kanalizace ČOV ze dne 28.8. 2006 pak stoka CA byla uvedena jako součást kanalizačního systému. Není přitom přesně zjištěné, z jakého důvodu obec Běšiny přistoupila ke změně územního rozhodnutí a není zřejmé, zda na uvedení původní části stoky CA do kanalizačního připojení nemovitostí žalobkyně je pochybením či záměrem obce. V tomto postupu žalobkyně spatřovala diskriminaci své osoby, jako vlastníka dotčených nemovitostí.
26. Z obsahu technické zprávy zpracované ke stavbě Běšiny – kanalizace a ČOV z 8/2011 a 5/2016, z výkresu F.1 vyplývá, že technická zpráva je kromě jiného zpracována ve vztahu ke stavebnímu objektu SO 230 STOKA C v délce 222,9 metru. Technická zpráva ve své části na str. 24 a násl. řeší přepojení splaškových kanalizačních přípojek a předpokládá, že přepojení splaškových kanalizačních přípojek není ve zpracované projektové dokumentaci řešeno, je pouze navrženo vysazení příslušných odboček v předem projednaných místech s majiteli napojovaných nemovitostí, přičemž návrh splaškových přípojek bude řešen v samostatné navazující projektové dokumentaci. Součástí zpracované projektové dokumentace jsou tedy pouze odbočky pro domovní přípojky bez jejich trubního vedení. Technická zpráva předpokládá provedení 158 ks odboček k jednotlivým zřizovaným stokám. V připojeném seznamu odboček nejsou žádné odbočky v rámci stoky C uváděny.

b) posouzení věci krajským soudem

27. V přezkoumávaném případě soud posuzoval důvodnost jednotlivých žalobních bodů, kterými žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného vydaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, ve věci vydaného povolení k provedení stavby vodních děl zahrnujících oddílný splaškový kanalizační systém v obci Běšiny sestávající z dílčích specifikovaných stok, zakončený centrální čistírnou odpadních vod. Povolená stavba, jak vyplývá z popisu stavby, její funkce a technického řešení stavby podle technické zprávy zpracované pro stavbu Běšiny, kanalizace a ČOV z data 8/2011, 5/2016, řeší návrh oddílného splaškového kanalizačního systému a zpracovaná dokumentace stavby řeší výstavbu nových splaškových kanalizačních stok podle současných podmínek pro odvádění odpadních vod. Jedná se o vyřešení celého intravilánu obce Běšiny. Navržený splaškový kanalizační systém má zajistit odvádění veškerých splaškových vod z řešeného

území obce na navrhovanou centrální ČOV Běšiny. Výstavba kanalizačního systému není rozdělena do etap a postup výstavby bude závislý na finančních podmínkách investora.

28. V průběhu řízení o žádosti obce Běšiny o vydání povolení k provedení stavby předmětných vodních děl, žalobkyně uplatnila řádně námitky, ve kterých kromě jiného tvrdila, že projekt provedení stavby vodních děl neřeší situaci v obci komplexně, ačkoliv má být realizovaný projekt komplexním řešením napojení celé obce Běšiny na kanalizaci. Projektová dokumentace neřeší možnost připojení budovy lihovaru č. p. x, ve kterém jsou umístěny 3 byty a neřeší ani připojení plánovaného rodinného domu na parc. č. x v k. ú. x. S touto částí námitek se žalovaný vypořádal tak, že se ztotožnil s právním názorem správního orgánu I. stupně, který vycházel ze závěru, že sám nemá vliv na návrh řešení stavby a přezkoumává pouze řešení stavby navržené žadatelem, zda je v souladu s právními předpisy a zda lze stavbu podle přiložených povinných dokladů povolit. Není však oprávněn po žadateli vyžadovat změnu stavby, či její rozšíření o nové stoky. Žalovaný, stejně jako správní orgán I. stupně, zdůraznili, že přípojky z jednotlivých nemovitostí do kanalizačních stok nejsou vodním dílem podle § 3 odst. 2 zák. o vodovodech a kanalizacích č. 274/2001 Sb. a nespádají do kompetence prvoinstančního orgánu, neboť se jedná o obecnou stavbu v kompetenci obecního stavebního úřadu. Jednotlivé přípojky a způsoby napojení jednotlivých nemovitostí proto nejsou řešeny v projektové dokumentaci ke stavbě kanalizace a nejsou ani předmětem řízení.
29. Tento rozsah a způsob odůvodnění rozhodnutí o námitkách žalobkyně ve vazbě na předmět vedeného řízení vyhodnotil soud jako nedostatečný.
30. Ve smyslu § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést a ověří zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací.
31. Pro řízení o žádosti o povolení k provedení stavby vodních děl v předmětném případě bylo určující územní rozhodnutí vydané Městským úřadem v Klatovech, odborem výstavby a územního plánování dne 15.4.2011 č. j. OVÚP/2270/11/Ma, kterým bylo vydáno rozhodnutí o umístění stavby *Běšiny – kanalizace a čistírna odpadních vod* na dotčených pozemcích v k. ú. x a v k. ú. x. Umísťovaná stavba byla vyčleněna na jednotlivé stavební objekty, z nichž jedním byl stavební objekt SO 230-stoka C v délce 216,3 metrů. Územní rozhodnutí předpokládalo, že kanalizační stoky jsou navrženy jako gravitační a výtláčné, dosáhnou délky 6205,8 metrů a pro kanalizační přípojky budou na trase vysazeny odbočky a v každé etapě výstavby bude navržena jedna čerpací stanice. Při sledování souladu zpracované projektové dokumentace ke stavbě vodních děl a jejího souladu s územně plánovací dokumentací proto nebyla důvodná námitka žalobkyně, která se dovolávala nezbytnosti rozšířit navrhovanou a povolovanou stoku C o její další část, a to stoku CA, která byla původně zamýšlena v předchozím rozhodnutí o umístění stavby Běšiny – kanalizace ČOV ze dne 28.8.2006. Tato původně zamýšlená stoka CA, měla být vedena po pozemcích parc. č. x, x a x k. ú. x. V souladu s aktuálně platným rozhodnutím o umístění stavby byla projektová dokumentace zpracována v užším rozsahu a kromě jiného předpokládala pouze vybudování trasy C v rámci oddílného splaškového kanalizačního systému v obci. Stoka C jako stavební objekt zasahuje do východní části obce Běšiny směrem k lihovaru a centru obce a je situována na části pozemku x ve vlastnictví obce Běšiny. Původně předpokládaná stoka CA v době platnosti předchozího územního rozhodnutí v oblasti vedla přes navazující pozemky obce Běšiny č. parc. x, č. parc. x a č.

parc. x v k. ú. x. Pokud předmětná povolovaná stavba vodních děl má řešit celý intravilán obce Běšiny a budovaný splaškový kanalizační systém má zajistit odvádění veškerých splaškových vod z řešeného území obce na navrhovanou centrální čističku odpadních vod v Běšinech, pak vypořádání se s námitkami žalobkyně o nekomplexnosti navrhovaného oddílného splaškového kanalizačního systému se jeví jako nedostatečné. Žalobkyně přitom vstoupila do vlastnických práv k nemovitosti čp. x, objektu bývalého lihovaru se stavební parcelou x a parcelou x v k. ú. x, v době platnosti aktuálního územního řízení o umístění stavby, nebyla účastna řízení o vydání nového územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby a tím nebyla seznámena ani s důvody, pro které by i upuštění od zřízení stoky CA a zřízení pouze stoky C pouze se přibližující k st.p.č. x ve vlastnictví žalobkyně, naplňovalo požadavek komplexnosti řešení oddílného splaškového kanalizačního systému zahrnujícího celý intravilán obce Běšiny.

32. Rozhodnutí o námitkách žalobkyně postrádá důvody, pro které u stoky C končí u nemovitosti žalobkyně, a to konkrétně u stav. parcely x s objektem bývalého lihovaru č. p. x nejsou navrhovány a zřizovány odbočky pro budoucí přípojky do kanalizační stoky. Vysvětlením této situace není tvrzení žalovaného a potažmo správního orgánu I. stupně, že jednotlivé kanalizační přípojky nejsou vodním dílem a jsou zřizovány až následně na základě žádosti vlastníků nemovitostí o jejich zřizování, což spadá do kompetence obecného stavebního úřadu. Rozhodnutí o umístění stavby i u jednotlivých stavebních objektů, včetně stavebního objektu 230 stoky C, předpokládalo, že pro kanalizační přípojky budou na trase vysazeny příslušné odbočky. Z technické zprávy zpracované ke stavbě Běšiny – kanalizace a ČOV vyplynulo, že povolovaná stavba čítá celkem 23 stok, ze kterých pouze stoka AR a stoka C zůstávají bez dílčích odboček kanalizačních přípojek. Ve východní části obce Běšiny jsou tak budovány pouze stoky C končící u lihovaru č. p. x a stoka BC. U zbývajících oblastí východní části Běšiny není zřejmé, zda a jakým způsobem je prováděn odvod odpadních vod a zda a v jakém rozsahu jsou případně tyto odpadní vody sváděny do stávající části kanalizace, která není součástí povolovaných staveb vodních děl.
33. Rozhodovací důvody správních orgánů v tomto směru proto nedokládají, že by příslušné správní orgány přezkoumaly žádost o povolení provedení stavby vodních děl z hlediska souladu projektové dokumentace tohoto díla s územně plánovací dokumentací. V tomto rozsahu žalobní tvrzení žalobkyně bylo shledáno důvodným a postup žalovaného a správního orgánu I. stupně vykazuje vadu řízení, která ve smyslu § 78 odst. 1 byla důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v dotčené části.
34. Žalobkyně současně tvrdila, že přípojky k jednotlivým pozemkům do splaškové kanalizace sice nejsou předmětem vedeného řízení o povolení provedení stavby vodních děl, a tvrdila, že otázka posouzení připojení jednotlivých parcel měla být posuzována jako otázka předběžná. Podle § 57 správního řádu, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o kterém nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán může buď dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci, nebo může vyzvat účastníka, aby podal žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí nebo si o ní může učinit úsudek sám. Tato zákonná úprava dopadá na situace, kdy v určitých případech závisí vydání rozhodnutí na řešení otázky, kterou může posuzovat pouze orgán odlišný od správního orgánu, který v řízení vede a má ve věci samé rozhodnout. Otázka připojení jednotlivých parcel na kanalizaci v projednávaném případě nemá povahu otázky předběžné a odpověď na tuto

otázku má poskytovat závěr o rozhodnutí příslušného správního orgánu řešícího ve smyslu § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona soulad projektové dokumentace povolované stavby s územně plánovací dokumentací v její aktuální podobě. Odpověď na tuto otázku v daném případě snesena nebyla, což byl také důvod pro vytčení vady řízení správním orgánům ve výše uvedeném rozsahu. Toto tvrzení a tuto žalobní výtku soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

35. Na podkladě výkladu ust. § 57 správního řádu soud nemohl akceptovat jako důvodnou ani souběžnou výtku žalobkyně tvrdící, že postupem příslušných správních orgánů došlo k diskriminaci její osoby.
36. Jako nedůvodné soud vyhodnotil tvrzení žalobkyně, že správní orgány pochybily, když žalobkyni nepřizvaly na schůzku ohledně zahájení prací na další etapě přípravy projektové dokumentace stavby kanalizace a ČOV v Běšinech. Správní orgány v tomto směru činily úkony v době přípravy vydání nového územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby, které probíhalo jednak v době, kdy žalobkyně nebyla vlastnící dotčených nemovitostí, které byly ve správě Pozemkového fondu ČR a tyto úkony byly činěny mimo řízení o žádosti o povolení k provedení stavby vodních děl, takže tato žalobní výtku se jeví jako zjevně nedůvodná a nesouvisející s předmětem vedeného řízení.
37. Soud při přezkumu rozhodnutí žalovaného vycházel ze skutkového stavu, který zde byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného, rozhodnutí správního orgánu I. stupně spolu s obsahem správního spisu obsahovaly dostatečné množství podkladů, které soud použil pro rozhodnutí o projednávané žalobě. Soud neshledal potřebu skutkový stav tak, jak vyplýval z řízení před správními orgány doplňovat a proto rozhodl o neprovedení žalobkyní navržených důkazů znaleckými posudky Ing. P. H. o ceně stavby kanalizačních přípojek pro objekt Běšiny č. p. x na pozemku st. x v k. ú. x a o průměrné ceně kanalizační přípojky splaškové kanalizace zřizované v katastrálním území x v rozsahu stavby Běšiny splaškové, kanalizační přípojky. Stejně tak nebylo pro rozhodnutí potřebné ověřovat výsledek prošetření podnětu žalobkyně o neoprávněném a nepovoleném svádění odpadních vod na pozemek č. p. x v k. ú. x.
38. Na podkladě § 78 odst. 1 pro zjištěné vady řízení soud zrušil rozhodnutí žalovaného v napadené části a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Vzhledem k tomu, že stejnou vadou řízení bylo zatíženo i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, postupem podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil soud rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně v dotčené části.

V. Náklady řízení

39. Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přihlíží ke skutečnosti, že žalobkyně dosáhla v řízení procesního úspěchu. Náklady řízení jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč, dále odměnou za právní zastoupení a dále přiznanou náhradou cestovného pro zástupce žalobkyně. Zástupci žalobkyně krajský soud přiznává odměnu za 4 úkony právní služby, každý po 3.100,- Kč (§ 7 a § 9 odst. 4 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen advokátní tarif). Jednotlivé úkony právní služby jsou představovány jedním úkonem za přípravu a převzetí zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu), jedním úkonem za sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d/ advokátního tarifu), a dvěma úkony za účast právního zástupce u jednání soudu přesahujícím dvě hodiny (§ 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu). Podle § 12 odst. 3

advokátního tarifu byla právnímu zástupci přiznána náhrada hotových výdajů v paušální částce 300,- Kč za každý úkon právní služby, ve výši 300,- Kč, což za 4 úkony představuje částku 1.200,- Kč. V souladu s ust. § 14 odst. 1 advokátního tarifu byla zástupci přiznána náhrada promeškaného času 4 půlhodiny v celkové výši 400,- Kč.

40. Součástí přiznané náhrady nákladů řízení je cestovné účtované za cestu právního zástupce z Klatov do Plzně a zpět v délce 82 km osobním automobilem značky Ford Fokus 1.0 Ecoboost, reg.zn. ... Cestovné je představováno sazbou základní náhrady za používání silničních motorových vozidel v souladu s § 1 písm. b) vyhl. č. 472/2012 Sb. ve výši 4,10 Kč. Cestovné dále vychází z průměrné ceny pohonných hmot ve výši 33,10/l. Stanovené náklady za použití osobního vozidla při cestě v délce 82 km činí 467,40,- Kč. Odměna advokáta, náhrada cestovného a úhrada uhrazeného soudního poplatku je představována celkovou částkou 17 467,- Kč. Tato částka bude uhrazena k rukám zástupce žalobkyně do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Vzhledem k tomu, že soud v řízení o žalobě neprovedl důkaz listinami, a to znaleckými posudky Ing. P. H., porízené k objednávce žalobkyně, a účtovanou odměnu znalce nezahrnul soud do náhrady nákladů řízení před soudem a o tyto účtované částky náhradu nákladů řízení žalobkyni nezvýšil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň, 25. září 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu